

EVROPSKÁ
KOMISE

V Bruselu dne 1.12.2016
COM(2016) 750 final

Návrh

NAŘÍZENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY

**o definici, obchodní úpravě a označování lihovin, používání názvů lihovin v obchodní
úpravě a označování jiných potravin a ochraně zeměpisných označení lihovin**

DŮVODOVÁ ZPRÁVA

1. SOUVISLOSTI NÁVRHU

Cílem tohoto návrhu Komise je uvést nařízení (ES) č. 110/2008 do souladu se Smlouvou o fungování Evropské unie (SFEU). Návrh hlavně rozděluje ustanovení přijatá Komisí v rámci uvedeného nařízení do aktů v přenesené pravomoci a prováděcích aktů.

Stávající právní rámec EU v oblasti lihovin umožňuje volný pohyb zboží na jednotném trhu tím, že stanoví definice výrobků, pravidla pro označování a ustanovení související s ochranou zeměpisných označení lihovin. Proto by neměl být měněn.

Z tohoto důvodu se v návrhu kromě uvedení do souladu se SFEU zavádí pouze několik menších technických změn, aby byly odstraněny nedostatky zjištěné při provádění nařízení (ES) č. 110/2008 a aby se právní předpisy sjednotily s novými právními nástroji EU. Výlučně v zájmu zjednodušení předpisů a zlepšení jejich čitelnosti byly v souladu s programem Komise na zlepšování právní úpravy provedeny změny ve struktuře a formulacích.

Změny ve struktuře a formulacích a několik technických úprav se netýkají podstaty práva, které zůstává stejné jako v nařízení (ES) č. 110/2008. Z tohoto důvodu se nepovažovalo za nutné provádět posouzení dopadů.

Sdružení výrobců lihovin byla konzultována. Jejich hlavní obavy byly zohledněny.

Tato iniciativa není součástí programu pro účelnost a účinnost právních předpisů (REFIT). Návrh však byl vypracován s přihlédnutím k očekávání členských států a zúčastněných stran, pokud jde o zjednodušení právních předpisů, a při zohlednění základních zásad zlepšování právní úpravy.

Vzhledem k významu a složitosti odvětví lihovin je vhodné ponechat nařízení o lihovinách pro zvláštní pravidla týkající se popisu a obchodní úpravy lihovin, která jdou nad rámec obecných pravidel stanovených v nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1169/2011 ze dne 25. října 2011 o poskytování informací o potravinách spotřebitelům¹, avšak zároveň jsou s těmito obecnými pravidly v souladu. Nařízení o lihovinách by se mělo i nadále zaměřovat na definice lihovin rozřazených do kategorií a přispívat k co nejvyšší úrovni ochrany spotřebitele a zamezení klamavým praktikám.

Je třeba rovněž poznamenat, že nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1151/2012 o režimech jakosti zemědělských produktů a potravin² byla aktualizována a harmonizována pravidla ochrany chráněných označení původu (CHOP), chráněných zeměpisných označení (CHZO) a zaručených tradičních specialit (ZTS). Postupy pro správu CHOP, CHZO a ZTS (žádost, změna, zápis, námitka, zrušení) byly zcela zrevidovány a racionalizovány. Aby se postupy pro správu zeměpisných označení v odvětví lihovin více sjednotily s postupy platnými pro potraviny, předloha návrhu, kterým se nahrazuje nařízení (ES) č. 110/2008, zahrnuje změnu kapitoly III o zeměpisných označeních.

Návrh nemění specifickou režimu zeměpisných označení lihovin.

Pokud jde o postupy, návrh také obsahuje ustanovení týkající se společných žádostí a námitek, které odrážejí ustanovení z nařízení Komise (EU) č. 664/2014³ a nařízení Komise

¹ Úř. věst. L 304, 22.11.2011, s. 18.

² Úř. věst. L 343, 14.12.2012, s. 1.

³ Nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) č. 664/2014 ze dne 18. prosince 2013, kterým se doplňuje nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1151/2012, pokud jde o stanovení symbolů Unie pro chráněná označení původu, chráněná zeměpisná označení a zaručené tradiční speciality

(EU) č. 668/2014⁴. Zařazením těchto ustanovení je návrh jednotný a úplný. Pokud by se mělo revidovat nařízení (EU) č. 1151/2012, použil by se stejný přístup.

Závěrem lze uvést, že některé prvky, které jsou nyní zahrnuty do nařízení Komise (EU) č. 716/2013⁵ a které se týkají definic a pravidel souvisejících se složenými výrazy a narážkami, jsou považovány za základní, a byly proto v návrhu zavedeny jako součást základního aktu.

2. PRÁVNÍ ZÁKLAD, SUBSIDIARITA A PROPORCIONALITA

Návrh vychází z čl. 43 odst. 2 a čl. 114 odst. 1 SFEU, zatímco nařízení (ES) č. 110/2008 je založeno pouze na článku 95 Smlouvy o založení Evropského společenství (Smlouva o ES) (nyní článku 114 SFEU). Přidání čl. 43 odst. 2 SFEU odráží skutečnost, že lih používaný pro výrobu lihovin a jiných alkoholických nápojů musí být zemědělského původu, což zajišťuje odbytiště pro základní zemědělské produkty. Tato silná vazba na zemědělské odvětví je v novém právním rámci zdůrazněna.

Tento návrh sladuje právní předpisy EU o lihovinách se Smlouvou o fungování Evropské unie. Dále obsahuje drobné technické úpravy těchto předpisů a nahrazuje stávající postupy pro správu zeměpisných označení v odvětví lihovin novými postupy vytvořenými na základě důkladnějších a dobře vyzkoušených postupů pro zemědělské produkty a potraviny.

Cílů tohoto návrhu nemůže být dosaženo opatřeními prováděnými členskými státy samostatně.

V souladu s článkem 291 SFEU jsou však členské státy odpovědné za provádění režimu vymezeného normotvůrcem. Je nezbytné zajistit jednotné provádění pravidel týkajících se lihovin ve všech členských státech s cílem:

- zamezit klamavým praktikám,
- zajistit ochranu spotřebitelů a
- zabránit nekalé hospodářské soutěži.

Normotvůrce tudíž v souladu s čl. 291 odst. 2 SFEU uděluje Komisi prováděcí pravomoc, konkrétně pokud jde o:

- jednotné uplatňování pravidel týkajících se lihovin,
- procesní pravidla týkající se ochrany zeměpisných označení,
- kontroly a ověření prováděné členskými státy a
- nezbytnou výměnu informací mezi Komisí a členskými státy k provádění tohoto nařízení.

a o některá pravidla pro původ, procesní pravidla a další přechodná pravidla (Úř. věst. L 179, 19.6.2014, s. 17).

⁴ Prováděcí nařízení Komise (EU) č. 668/2014, kterým se stanoví prováděcí pravidla k nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1151/2012 o režimech jakosti zemědělských produktů a potravin (Úř. věst. L 179, 19.6.2014, s. 36).

⁵ Prováděcí nařízení Komise (EU) č. 716/2013 ze dne 25. července 2013, kterým se stanoví prováděcí pravidla k nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 110/2008 o definici, popisu, obchodní úpravě, označování a ochraně zeměpisných označení lihovin (Úř. věst. L 201, 26.7.2013, s. 21).

Tento návrh se zaměřuje na cíle stanovené co nejúčinnějším a nejspokojivějším způsobem a současně ponechává co nejvíce prostoru vnitrostátnímu rozhodování.

3. HODNOCENÍ, KONZULTACE A POSOUZENÍ DOPADŮ

Mezi výrobci lihovin panuje shoda, že je třeba zachovat stávající právní rámec týkající se lihovin.

Z tohoto důvodu návrh kromě zavedení několika technických úprav a některých změn ve struktuře a formulacích, které zjednodušují a vyjasňují znění těchto ustanovení, aniž by měnily jejich podstatu, stanoví pouze zmocnění Komise k přijímání aktů v přenesené pravomoci a prováděcích aktů. Zástupci odvětví lihovin byli konzultováni v rámci zasedání skupiny pro občanský dialog, během kterého Komise shromáždila informace, stanoviska a doporučení od odborníků na problematiku lihovin.

Pokud jde o oddíl týkající se zeměpisných označení, jeho ustanovení pouze uvádí postupy zápisu více do souladu s postupy platnými pro zápis jiných potravin, avšak nemá vliv na specifickou režimu pro zeměpisné označení lihovin.

Účel a oblast působnosti stávajícího nařízení zůstanou tedy beze změny.

Z těchto důvodů nebylo považováno za nezbytné připojit k tomuto návrhu posouzení dopadů.

4. ROZPOČTOVÉ DŮSLEDKY

Tento návrh nemá žádné finanční důsledky pro rozpočet EU.

NAŘÍZENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY

o definici, obchodní úpravě a označování lihovin, používání názvů lihovin v obchodní úpravě a označování jiných potravin a ochraně zeměpisných označení lihovin

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na čl. 43 odst. 2 a čl. 114 odst. 1 této smlouvy,

s ohledem na návrh Evropské komise⁶,

po postoupení návrhu legislativního aktu vnitrostátním parlamentům,

s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru⁷,

v souladu s řádným legislativním postupem⁸,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 110/2008⁹ se při regulaci odvětví lihovin osvědčilo. Vzhledem k nedávným zkušenostem a technologickým inovacím je však nezbytné aktualizovat pravidla pro definici, obchodní úpravu a označování lihovin a přezkoumat způsoby zápisu zeměpisných označení lihovin.
- (2) V zájmu sladění pravomocí svěřených Komisi podle nařízení (ES) č. 110/2008 s články 290 a 291 Smlouvy o fungování Evropské unie (dále jen „Smlouva“) je nezbytné provést v uvedeném nařízení další změny.
- (3) Opatření platná pro lihoviny by měla přispět k dosažení vysoké úrovně ochrany spotřebitele, zabránění klamavým praktikám a vytvoření průhlednějšího trhu a zajištění spravedlivé hospodářské soutěže. Tato opatření by měla chránit dobrou pověst, kterou unijní lihoviny získaly v Unii i na světovém trhu, neboť budou nadále zohledněny tradiční postupy používané při výrobě lihovin a navíc zvýšeny požadavky na ochranu a informování spotřebitele. U lihovin by se mělo rovněž přihlížet k technologickým inovacím, pokud tyto inovace přispívají ke zlepšení jakosti, aniž by to mělo vliv na tradiční charakter dotyčné lihoviny. Výroba lihovin je silně spojena se zemědělským odvětvím Unie. Toto spojení je kromě toho, že představuje důležité odbytiště pro zemědělství Unie, určující pro jakost a pověst lihovin vyrobených v Unii. Tato silná vazba na zemědělské odvětví by proto měla být zdůrazněna právním rámcem.
- (4) K zajištění jednotnějšího přístupu v právních předpisech o lihovinách by měla být v tomto nařízení jasně stanovena kritéria pro definici, obchodní úpravu a označování lihovin, jakož i pro ochranu zeměpisných označení. Toto nařízení by mělo rovněž stanovit pravidla pro používání lihu nebo destilátů zemědělského původu při výrobě

⁶ Úř. věst. C [...], [...], s. [...].

⁷ Úř. věst. C , , p. .

⁸ Úř. věst. C [...], [...], s. [...].

⁹ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 110/2008 ze dne 15. ledna 2008 o definici, popisu, obchodní úpravě, označování a ochraně zeměpisných označení lihovin a o zrušení nařízení Rady (EHS) č. 1576/89 (Úř. věst. L 39, 13.2.2008, s. 16).

alkoholických nápojů a pro používání obchodních označení lihovin v obchodní úpravě a označování potravin.

- (5) V zájmu spotřebitelů by se toto nařízení mělo vztahovat na všechny lihoviny, které se uvádějí na trh Unie, bez ohledu na to, zda se vyrábějí v členských státech nebo ve třetích zemích. S cílem udržet a zlepšit dobrou pověst lihovin vyrobených v Unii na světovém trhu by se toto nařízení mělo vztahovat rovněž na lihoviny vyrobené v Unii pro vývoz.
- (6) Aby bylo možné splnit očekávání spotřebitelů a dosáhnout souladu s tradičními postupy, líh používaný při výrobě lihovin a jiných alkoholických nápojů by měl být výhradně zemědělského původu. Tímto způsobem by měl být rovněž zajištěn odbyt pro základní zemědělské produkty.
- (7) Toto nařízení by se mělo i nadále zaměřovat na definice lihovin roztríděných do kategorií s ohledem na tradiční jakostní postupy. Toto nařízení by mělo rovněž stanovit zvláštní pravidla pro některé lihoviny, které nejsou zahrnuty do seznamu kategorií.
- (8) Je třeba vyjasnit, že novou kategorií lze přidat pouze v případě, že lihovina má významný podíl na trhu alespoň v jednom členském státě. Název vybraný pro novou kategorii musí být navíc buď široce používán, nebo pokud to není možné, mít popisnou povahu, zejména odkazovat na surovinu použitou k výrobě lihoviny.
- (9) Na lihoviny se vztahuje také nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1334/2008¹⁰. Je však nezbytné stanovit dodatečná pravidla týkající se látek určených k aromatizaci, která se budou vztahovat pouze na lihoviny.
- (10) Vzhledem k významu a složitosti odvětví lihovin je vhodné stanovit zvláštní pravidla týkající se obchodní úpravy a označování lihovin, zejména pro používání obchodních a zeměpisných označení, složených výrazů a narážek.
- (11) Není-li v tomto nařízení stanoveno jinak, mělo by se na obchodní úpravu a označování lihovin vztahovat nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1169/2011¹¹.
- (12) Aby bylo zajištěno jednotné používání složených výrazů a narážek v členských státech, je nutné přijmout ustanovení týkající se jejich užívání pro účel obchodní úpravy lihovin a jiných potravin.
- (13) Ve snaze náležitě informovat spotřebitele by se měla přijmout ustanovení týkající se obchodní úpravy a označování lihovin, které lze využít do míchaných lihovin.
- (14) Přestože je důležité zajistit, aby byly doby zrání nebo stáří v zásadě uvedeny pouze u nejmladší alkoholové složky, prostřednictvím aktů v přenesené pravomoci by mělo být možné stanovit odchylku, která by zohlednila tradiční procesy staření v členských státech.

¹⁰ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1334/2008 ze dne 16. prosince 2008 o látkách určených k aromatizaci a některých složkách potravin vyznačujících se aromatem pro použití v potravinách nebo na jejich povrchu a o změně nařízení Rady (EHS) č. 1601/91, nařízení (ES) č. 2232/96 a (ES) č. 110/2008 a směrnice 2000/13/ES (Úř. věst. L 354, 31.12.2008, s. 34).

¹¹ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1169/2011 ze dne 25. října 2011 o poskytování informací o potravinách spotřebitelům, o změně nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1924/2006 a (ES) č. 1925/2006 a o zrušení směrnice Komise 87/250/EHS, směrnice Rady 90/496/EHS, směrnice Komise 1999/10/ES, směrnice Evropského parlamentu a Rady 2000/13/ES, směrnic Komise 2002/67/ES a 2008/5/ES a nařízení Komise (ES) č. 608/2004 (Úř. věst. L 304, 22.11.2011, s. 18).

- (15) V některých případech mohou mít provozovatelé potravinářských podniků povinnost nebo si mohou přát uvést původ lihovin, aby spotřebitele upozornili na kvality svého výrobku. Tato označení původu by měla splňovat harmonizovaná kritéria. Z toho důvodu by měla být uvedena zvláštní ustanovení o uvádění země původu nebo místa provenience při obchodní úpravě a označování lihovin.
- (16) Používání kapslí vyráběných na bázi olova k obalení uzávěrů nádob, v nichž jsou uchovávány lihoviny, by mělo být zakázáno, aby se zabránilo riziku kontaminace, zejména náhodným kontaktem s těmito kapslemi, a nebezpečí znečištění životního prostředí odpadem obsahujícím olovo z těchto kapslí.
- (17) Pokud jde o ochranu zeměpisných označení, je důležité řádně zohlednit Dohodu o obchodních aspektech práv k duševnímu vlastnictví („dohoda TRIPS“), a zejména články 22 a 23 uvedené dohody, a Všeobecnou dohodu o clech a obchodu („dohoda GATT“), které byly schváleny rozhodnutím Rady 94/800/ES¹².
- (18) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1151/2012¹³ se na lihoviny nevztahuje. Měla by proto být stanovena pravidla pro ochranu zeměpisných označení lihovin. Zeměpisná označení identifikující lihoviny jako výrobky pocházející z území určité země, určitého regionu nebo z určitého místa na tomto území, jestliže lze určitou jakost, pověst nebo jinou vlastnost lihoviny odvozovat především od jejího zeměpisného původu, by Komise měla zapsat.
- (19) Měly by být stanoveny postupy pro zápis, změnu a případné zrušení zeměpisných označení Unie nebo třetích zemí v souladu s dohodou TRIPS a zároveň by měl být automaticky uznán status stávajících chráněných zeměpisných označení Unie. V zájmu sjednocení procesních pravidel pro zeměpisná označení napříč všemi příslušnými odvětvími, by měly být tyto postupy pro lihoviny vytvořeny na základě důkladnějších a dobře vyzkoušených postupů pro zemědělské produkty a potraviny stanovené v nařízení (EU) č. 1151/2012 a zároveň by měly zohledňovat specifika lihovin. S cílem zjednodušit postup zápisu a zajistit, aby informace pro provozovatele potravinářských podniků a spotřebitele byly dostupné v elektronické podobě, by měl být zaveden elektronický rejstřík zeměpisných označení.
- (20) Za zajišťování souladu s tímto nařízením by měly být odpovědné orgány členských států a Komise by měla mít možnost dodržování souladu sledovat a ověřovat. Komise a členské státy by proto měly mít povinnost sdílet příslušné informace.
- (21) Při uplatňování politiky jakosti a s cílem umožnit dosažení vysoké úrovně jakosti lihovin a rozmanitosti v odvětví lihovin by členským státům mělo být umožněno, aby pro definici, obchodní úpravu a označování lihovin vyráběných na svém území přijaly přísnější pravidla, než stanoví toto nařízení.
- (22) Aby bylo možné zohlednit vyvíjející se poptávku spotřebitelů, technologický pokrok, vývoj příslušných mezinárodních norem a potřebu zlepšit hospodářské podmínky výroby a uvádění na trh, tradiční procesy stažení a ve výjimečných případech právo dovážející třetí země a aby byla zajištěna ochrana zeměpisných označení, měla by být na Komisi přenesena pravomoc přijímat akty v souladu s článkem 290 Smlouvy, pokud jde o změnu technických definic a požadavků pro kategorie lihovin nebo

¹² Rozhodnutí Rady 94/800/ES ze dne 22. prosince 1994 o uzavření dohod jménem Evropského společenství s ohledem na oblasti, které jsou v jeho pravomoci, v rámci Uruguayského kola mnohostranných jednání (1986–1994) (Úř. věst. L 336, 23.12.1994, s. 1).

¹³ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1151/2012 ze dne 21. listopadu 2012 o režimech jakosti zemědělských produktů a potravin (Úř. věst. L 343, 14.12.2012, s. 1).

odchyly od nich a zvláštní pravidla pro některé z nich podle kapitoly I tohoto nařízení, označování a obchodní úpravu podle kapitoly II tohoto nařízení, zeměpisná označení podle kapitoly III tohoto nařízení a kontroly a výměnu informací podle kapitoly IV tohoto nařízení.

- (23) V zájmu rychlé reakce na hospodářský a technický vývoj u lihovin, na něž se vztahuje toto nařízení a pro něž neexistují žádné kategorie ani technické specifikace, které by chránily spotřebitele a hospodářské zájmy výrobců a sjednocovaly dané požadavky na výrobu a jakost těchto lihovin, by na Komisi měla být přenesena pravomoc přijímat akty v souladu s článkem 290 Smlouvy, pokud jde o přidání nové kategorie lihovin a jejich technických specifikací ke kategoriím uvedeným v části I, resp. II přílohy II tohoto nařízení s výhradou určitých podmínek.
- (24) Je obzvláště důležité, aby Komise během přípravné práce uspořádala vhodné konzultace včetně konzultací na odborné úrovni a aby byly tyto konzultace vedeny v souladu se zásadami stanovenými v interinstitucionální dohodě o zdokonalení tvorby právních předpisů ze dne 13. dubna 2016¹⁴. Pro zajištění rovné účasti na vypracovávání aktů v přenesené pravomoci obdrží Evropský parlament a Rada veškeré dokumenty současně s odborníky z členských států a jejich odborníci mají automaticky přístup na setkání expertních skupin Komise, jež se věnují přípravě aktů v přenesené pravomoci.
- (25) Za účelem zajištění jednotných podmínek k provedení tohoto nařízení by měly být Komisi svěřeny prováděcí pravomoci.
- (26) Prováděcí pravomoci týkající se označování a obchodní úpravy podle kapitoly II tohoto nařízení, zeměpisných označení podle kapitoly III tohoto nařízení a kontrol a výměny informací podle kapitoly IV tohoto nařízení by měly být vykonávány v souladu s ustanoveními nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 182/2011¹⁵.
- (27) Při přechodu z pravidel stanovených nařízením (ES) č. 110/2008 na pravidla stanovená v tomto nařízení by mohly vzniknout potíže, jimiž se toto nařízení nezabývá. K přijímání opatření nezbytných v tomto ohledu by na Komisi měla být přenesena pravomoc přijímat akty v souladu s článkem 290 Smlouvy.
- (28) S cílem chránit oprávněné zájmy dotčených výrobců nebo zúčastněných stran na využití publicity, kterou poskytují jednotné dokumenty podle nového právního rámce, by mělo být umožněno, aby jednotné dokumenty týkající se zeměpisných označení zapsaných v souladu s nařízením (ES) č. 110/2008 byly na žádost dotčených členských států zveřejněny.
- (29) K usnadnění hladkého přechodu z pravidel stanovených nařízením (ES) č. 110/2008 na pravidla stanovená v tomto nařízení by se toto nařízení mělo začít používat dva roky po svém vstupu v platnost. Jakmile začne být tohoto nařízení uplatňováno, mělo by uvádění stávajících zásob na trh být povoleno až do vyčerpání zásob,

¹⁴ Interinstitucionální dohoda mezi Evropským parlamentem, Radou Evropské unie a Evropskou komisí o zdokonalení tvorby právních předpisů ze dne 13. dubna 2016 (Úř. věst. L 123, 12.5.2016, s. 1).

¹⁵ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 182/2011 ze dne 16. února 2011, kterým se stanoví pravidla a obecné zásady způsobu, jakým členské státy kontrolují Komisi při výkonu prováděcích pravomocí (Úř. věst. L 55, 28.2.2011, s. 13).

PŘIJALY TOTO NAŘÍZENÍ:

KAPITOLA I

ROZSAH PŮSOBNOSTI, DEFINICE, ZEMĚDĚLSKÝ PŮVOD LIHU A DESTILÁTŮ A KLASIFIKACE LIHOVIN

Článek 1

Předmět a oblast působnosti

1. Toto nařízení stanoví pravidla pro definici, obchodní úpravu a označování lihovin, jakož i pro ochranu zeměpisných označení lihovin. Toto nařízení rovněž upravuje používání lihu nebo destilátů zemědělského původu při výrobě alkoholických nápojů a používání názvů lihovin v obchodní úpravě a označování jiných potravin.
2. Toto nařízení se vztahuje na výrobky podle odstavce 1 uváděné na trh v Unii bez ohledu na to, jsou-li vyrobeny v Unii nebo ve třetích zemích, jakož i na výrobky vyrobené v Unii pro vývoz.

Článek 2

Definice

1. Pro účely tohoto nařízení se použijí tyto definice:
 - 1) „lihovinou“ se rozumí alkoholický nápoj, který splňuje tyto požadavky:
 - a) je určen k lidské spotřebě;
 - b) má určité organoleptické vlastnosti;
 - c) má minimální obsah alkoholu 15 % objemových, s výjimkou lihovin uvedených v kategorii 42 v části I přílohy II;
 - d) byl vyroben:
 - i) buď přímo jednou z těchto metod:
 - destilací přírodně zkvašených surovin s přidanými látkami určenými k aromatizaci nebo bez nich,
 - macerací nebo podobným zpracováním částí rostlin v lihu zemědělského původu, v destilátech zemědělského původu nebo v lihovinách či míchaných lihovinách ve smyslu tohoto nařízení,
 - přidáním některého z těchto prvků do lihu zemědělského původu, destilátů zemědělského původu nebo lihovin:
 - látek určených k aromatizaci,
 - barviv,
 - cukrů nebo jiných sladidel,
 - jiných zemědělských produktů,
 - potravin nebo
 - ii) přidáním některého z těchto prvků do lihoviny:

- jiných lihovin,
 - lihu zemědělského původu,
 - destilátů zemědělského původu,
 - jiných potravin;
- e) není zařazen pod kódy KN 2203, 2204, 2205, 2206 a 2207;
- 2) „obchodním označením“ se rozumí název, pod kterým je lihovina prodávána;
 - 3) „míchanou lihovinou“ se rozumí lihovina uvedená v části I přílohy II nebo odpovídající zeměpisnému označení smíšená s některým z těchto výrobků:
 - a) jinými lihovinami, které nepatří do stejné kategorie uvedené v části I přílohy II;
 - b) destiláty zemědělského původu;
 - 4) „složeným výrazem“ se rozumí kombinace výrazů obchodního označení lihoviny uvedené v části I přílohy II nebo výrazů zeměpisného označení popisujících lihovinu, z níž pochází veškerý alkohol v konečném výrobku, s některým z těchto prvků:
 - a) názvem jedné nebo více potravin, kromě potravin použitých při výrobě této lihoviny v souladu s přílohou II, nebo přídavnými jmény odvozenými od těchto názvů,
 - b) s výrazem „likér“;
 - 5) „narážkou“ se rozumí přímý nebo nepřímý odkaz na jednu či více lihovin uvedených v části I přílohy II nebo zeměpisná označení, kromě odkazu ve složeném výrazu nebo seznamu složek uvedeném v čl. 8 odst. 6;
 - 6) „zeměpisným označením“ se rozumí údaj, který označuje lihovinu jako výrobek pocházející z území určité země, určitého regionu nebo z určitého místa na tomto území, jestliže lze určitou jakost, dobrou pověst nebo jinou vlastnost této lihoviny odvozovat především od jejího zeměpisného původu;
 - 7) „specifikací produktu“ se rozumí dokumentace přiložená k žádosti o ochranu zeměpisného označení uvádějící specifikace, které lihovina musí splňovat;
 - 8) „obchodní úpravou“ se rozumějí výrazy použité v označení a na balení, včetně výrazů použitých při reklamě a při propagaci prodeje, na vyobrazeních a podobně, jakož i na nádobách včetně lahve a uzávěru;
 - 9) „označením“ se rozumí jakékoli slovo, údaj, ochranná známka, obchodní značka, vyobrazení nebo symbol, které se vztahují k lihovině a jsou umístěny na obalu, dokladu, nápisu nebo etiketě, a to i krčkové nebo rukávové, které lihovinu provázejí nebo na ni odkazují;
 - 10) „etiketou“ se rozumí jakýkoli štítek, značka, známka, obrazový nebo jiný popis, který je napsán, vytištěn, natištěn pomocí šablony, vyznačen, proveden jako reliéf nebo vytlačen na obalu nebo nádobě potraviny nebo k nim připojen;
 - 11) „názvem, který zdruhověl“ se rozumí název lihoviny, který přestože se váže k místu nebo regionu, kde byl tento výrobek původně vyráběn nebo uváděn na trh, se stal v Unii běžným názvem určité lihoviny.
2. Použijí se rovněž technické definice uvedené v příloze I.

Článek 3

Původ lihu a destilátů používaných v alkoholických nápojích

1. Alkohol použitý při výrobě alkoholických nápojů a k ředění nebo rozpouštění barviv, látek určených k aromatizaci nebo jakýchkoli jiných povolených přídatných látek použitých při přípravě alkoholických nápojů musí být líh zemědělského původu.
2. Destiláty použité při výrobě alkoholických nápojů a k ředění nebo rozpouštění barviv, látek určených k aromatizaci nebo jakýchkoli jiných povolených přídatných látek použitých při přípravě alkoholických nápojů musí být výlučně zemědělského původu.

Článek 4

Klasifikace lihovin

1. Aniž jsou dotčena zvláštní pravidla stanovená pro jednotlivé kategorie lihovin 1 až 14 uvedené v části I přílohy II, lihoviny z těchto kategorií:
 - a) se vyrábějí alkoholovým kvašením a destilací výhradně ze surovin stanovených v příslušné kategorii;
 - b) se vyrábějí bez přidání alkoholu, zředěného či nikoliv, definovaného v bodě 4 přílohy I;
 - c) neobsahují látky určené k aromatizaci definované v bodě 8 přílohy I;
 - d) obsahují karamel pouze jako prostředek pro úpravu zbarvení;
 - e) se sladí pouze v souladu s bodem 3 přílohy I a k dotvoření konečné chuti výrobku.
2. Aniž jsou dotčena zvláštní pravidla stanovená pro jednotlivé kategorie lihovin 15 až 47 uvedené v části I přílohy II, lihoviny z těchto kategorií mohou:
 - a) být získány z jakékoli zemědělské suroviny uvedené v příloze I Smlouvy;
 - b) být vyráběny s přidáním alkoholu definovaného v bodě 4 přílohy I;
 - c) obsahovat látky určené k aromatizaci definované v bodě 8 přílohy I;
 - d) obsahovat barviva definovaná v bodě 14 přílohy I;
 - e) být slazený v souladu s bodem 3 přílohy I a s přihlédnutím k příslušným právním předpisům členských států tak, aby odpovídaly charakteristickým vlastnostem výrobku.
3. Aniž jsou dotčena zvláštní pravidla stanovená v části II přílohy II, ostatní lihoviny, které nesplňují zvláštní pravidla stanovená pro jednotlivé kategorie uvedené v části I přílohy II, mohou:
 - a) být získány z jakékoli zemědělské suroviny uvedené v příloze I Smlouvy nebo potraviny vhodné k lidské spotřebě nebo z obou;
 - b) být vyráběny s přidáním alkoholu definovaného v bodě 4 přílohy I;
 - c) obsahovat látky určené k aromatizaci definované v bodě 8 přílohy I;
 - d) obsahovat barviva definovaná v bodě 13 přílohy I;
 - e) být slazený tak, aby odpovídaly charakteristickým vlastnostem výrobku, a v souladu s bodem 3 přílohy I.

Článek 5

Přenesené pravomoci

1. Komisi je svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 43, pokud jde o:

- a) změnu technických definic stanovených v příloze I;
- b) změnu požadavků pro kategorie lihovin stanovených v části I přílohy II a zvláštních pravidel pro některé lihoviny uvedené v části II přílohy II.

Akty v přenesené pravomoci uvedené v písm. a) a b) prvního pododstavce musí být omezeny na prokázané potřeby vyplývající z vyvíjející se poptávky spotřebitelů, technologického vývoje, vývoje příslušných mezinárodních norem nebo potřeby inovovat výrobek.

2. Komisi je svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 43 týkající se přidávání nových kategorií lihovin do přílohy II.

Novou kategorii lze přidat za těchto podmínek:

- a) uvádění lihoviny na trh pod konkrétním názvem a v souladu s jednotnými technickými specifikacemi je ekonomicky a technicky nezbytné pro ochranu zájmů spotřebitelů a výrobců;
- b) lihovina má významný podíl na trhu alespoň v jednom členském státě;
- c) název vybraný pro novou kategorii musí být buď široce používaný, nebo pokud to není možné, mít popisnou povahu, zejména odkazovat na surovinu použitou k výrobě lihoviny;
- d) technické specifikace nové kategorie se stanoví na základě hodnocení stávajících ukazatelů jakosti a výrobních parametrů používaných na trhu v Unii. Při stanovování technických specifikací se dodržují platné právní předpisy Unie o ochraně spotřebitele a zohledňují se všechny příslušné mezinárodní normy. Specifikace zajišťují spravedlivou hospodářskou soutěž mezi unijními výrobci, jakož i výbornou pověst unijních lihovin.

3. Ve výjimečných případech, kdy to vyžaduje právo dovážející třetí země, je Komisi rovněž svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 43, pokud jde o odchylky od požadavků v rámci technických definic uvedených v příloze I, požadavků stanovených v rámci kategorií lihovin uvedených v části I přílohy II a zvláštních pravidel pro některé lihoviny uvedených v části II přílohy II.

KAPITOLA II

OBCHODNÍ ÚPRAVA A OZNAČOVÁNÍ LIHOVIN A POUŽÍVÁNÍ NÁZVŮ LIHOVIN V OBCHODNÍ ÚPRAVĚ A OZNAČOVÁNÍ JINÝCH POTRAVIN

Článek 6

Označování

Není-li v tomto nařízení stanoveno jinak, musí výrobky uvedené v čl. 1 odst. 1, které jsou uváděny na trh Unie, splňovat požadavky na označování uvedené v nařízení (EU) č. 1169/2011.

Článek 7

Obchodní označení

Lihoviny jsou při obchodní úpravě a označování opatřeny obchodním označením.

Článek 8

Všeobecná pravidla pro obchodní označení

1. Obchodní označení lihovin, které splňují požadavky stanovené pro kategorie lihovin uvedené v části I přílohy II, jsou názvy příslušných kategorií, ledaže jsou v těchto kategoriích stanovena jiná obchodní označení.
2. Obchodním označením lihoviny, která nesplňuje požadavky stanovené pro kategorie lihovin uvedené v části I přílohy II, je „lihovina“.
3. Jestliže lihovina splňuje požadavky více než jedné kategorie lihovin 15 až 47 uvedené v části I přílohy II, může být prodávána pod jedním nebo více příslušnými obchodními označeními stanovenými pro tyto kategorie.
4. Obchodní označení nesmí být nahrazena ani pozměněna. Mohou být pouze:
 - a) doplněna nebo nahrazena zeměpisným označením podle kapitoly III nebo doplněna v souladu s vnitrostátními předpisy jiným zeměpisným označením, pokud to neuvádí spotřebitele v omyl, nebo
 - b) nahrazena složeným výrazem, který obsahuje výraz „likér“, pokud konečný výrobek splňuje požadavky uvedené v kategorii 32 v části I přílohy II.

Je-li obchodní označení doplněno nebo nahrazeno v souladu s písm. a) prvního pododstavce, může být zeměpisné označení podle uvedeného písmene doplněno pouze:

- a) výrazy, které se k 20. únoru 2008 již používaly pro existující zeměpisná označení ve smyslu čl. 34 odst. 1, nebo
 - b) výrazy uvedenými v příslušné specifikaci produktu.
5. Aniž je dotčen odstavec 6 a články 9 a 10, nesmějí být obchodní označení podle odstavce 1 nebo zeměpisná označení používána v obchodní úpravě nebo označení nápojů nesplňujících požadavky pro příslušné kategorie uvedené v části I přílohy II nebo pro příslušná zeměpisná označení, včetně použití spojení slov nebo obrátů, jako jsou „druh“, „typ“, „styl“, „značka“, „aroma“ nebo jakékoli jiné výrazy podobné těmto obchodním označením nebo zeměpisným označením.

Obchodní označení podle odstavce 1 doplněná výrazem „aroma“ nebo jakýmkoli podobnými výrazy lze používat pouze pro účely odkazu na látky určené k aromatizaci, které imitují lihoviny nebo jejich použití při výrobě potraviny jiné než nápoje. Zeměpisná označení se k popisu látek určených k aromatizaci nesmí používat.
6. Obchodní označení podle odstavce 1 mohou být zahrnuta do seznamu složek pro potraviny, pokud je tento seznam v souladu s články 18 až 21 nařízení (EU) č. 1169/2011.

Článek 9

Složené výrazy a narážky

1. V obchodní úpravě a označování potravin se používání obchodních označení stanovených v rámci kategorií lihovin uvedených v části I přílohy II nebo zeměpisného označení ve složeném výrazu nebo narážce na některé z nich povoluje za těchto podmínek:
 - a) alkohol použitý při výrobě potravin pochází výhradně z lihovin uvedených ve složeném výrazu nebo narážce (narážkách), s výjimkou lihu, jenž může být obsažen v látkách určených k aromatizaci používaných pro výrobu této potraviny, a
 - b) lihoviny, které byly použity při výrobě potraviny, nebyly zředěny pouze vodou tak, aby byl obsah alkoholu snížen pod minimální úroveň stanovenou v rámci příslušné kategorie lihovin uvedené v části I přílohy II.
2. Součástí složeného výrazu popisujícího alkoholický nápoj nesmí být výraz „lihovina“.
3. Složený výraz popisující alkoholický nápoj nesmí sestávat z kombinace výrazu „likér“ s obchodními označeními uvedenými v jedné z kategorií 33 až 41 v části I přílohy II.
4. Složený výraz popisující alkoholický nápoj musí být uveden jednotným písmem stejného typu, velikosti a barvy. Tento výraz nesmí být přerušen jiným textem nebo vyobrazením, jež nejsou jeho součástí, a nesmí být uveden větším písmem než obchodní označení.
5. Nárážka na kategorii lihovin nebo zeměpisné označení při obchodní úpravě potraviny nesmí být uvedena na stejném řádku jako obchodní označení. Aniž je dotčen čl. 10 odst. 3 druhý pododstavec, při obchodní úpravě alkoholických nápojů je nárážka uvedena menším písmem, než je písmo použité pro obchodní označení a složený výraz.

Článek 10

Obchodní úprava a označování míchaných lihovin

1. Míchaná lihovina nese obchodní označení „lihovina“.

V obchodní úpravě nebo označování míchaných lihovin mohou být uvedeny názvy podle části I přílohy II nebo zeměpisná označení, která odpovídají lihovinám, jež byly použity v míchané lihovině za těchto podmínek:

 - a) tyto názvy nebo zeměpisná označení se vyskytují výhradně ve výčtu všech alkoholových složek obsažených v míchané lihovině a předcházejí jim slova „míchaná lihovina“ a
 - b) výraz „míchaná lihovina“ je uveden ve stejném zorném poli jako obchodní označení jednotným písmem stejného typu a barvy, jako je písmo použité pro obchodní označení, a písmeny, která nesmějí být větší než poloviční velikost písmen použitých pro obchodní označení.
2. Odchylně od odstavce 1 platí, že pokud míchaná lihovina splňuje požadavky jedné z kategorií přílohy II, nese obchodní označení stanovené podle příslušné kategorie.

V případě uvedeném v prvním pododstavci mohou být v obchodní úpravě nebo označování míchané lihoviny uvedeny názvy podle části I přílohy II nebo zeměpisná označení, která odpovídají lihovinám, jež byly smíchány, za předpokladu, že tyto názvy jsou uvedeny:

- a) výhradně ve výčtu všech alkoholových složek obsažených v míchané lihovině a
 - b) alespoň jednou ve stejném zorném poli jako obchodní označení.
3. Výčet alkoholových složek uvedených v odstavcích 1 a 2 musí uvádět alespoň jednou procentní podíl vyjádřený v procentech objemových čistého alkoholu, který každá alkoholová složka představuje v celkovém obsahu čistého alkoholu v míchané lihovině vyjádřeném v procentech objemových. Alkoholové složky se uvádějí v sestupném pořadí podle tohoto procentuálního podílu.

Tento seznam alkoholových složek je uveden jednotným písmem stejného typu a barvy, jako je písmo použité pro obchodní označení, a písmeny, která nesmějí být větší než poloviční velikost písmen použitých pro obchodní označení.

Článek 11

Další pravidla pro označování a obchodní úpravu

1. Pokud je v obchodní úpravě nebo označení lihoviny uvedena surovina použitá k výrobě lihu, musí být každý použitý druh lihu zemědělského původu uveden v sestupném pořadí podle použitého množství.
2. Obchodní úprava nebo označení lihoviny mohou být doplněny výrazem „směska“, „směšování“ nebo „smíseno“, pouze pokud byla lihovina získána směšováním ve smyslu bodu 6 přílohy I.
3. Doba zrání nebo stáří mohou být v označení nebo obchodní úpravě uvedeny pouze za předpokladu, že se vztahují k nejmladší alkoholové složce a výrobek zraje pod dozorem daňových orgánů členského státu nebo pod dozorem skýtajícím rovnocenné záruky.

Článek 12

Označení původu

1. Je-li uveden původ lihoviny, musí odpovídat zemi nebo území původu v souladu s článkem 60 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 952/2013¹⁶.
2. Uvedení země nebo území původu složek lihovin se nevyžaduje.

Článek 13

Jazyk použitý v názvech lihovin

Výrazy uvedené v příloze II kurzívou a zeměpisná označení se ani na etiketě ani na obchodní úpravě lihoviny nepřekládají.

Článek 14

Používání symbolu Unie pro chráněná zeměpisná označení

K označování a obchodní úpravě lihovin lze použít symbol Unie pro chráněná zeměpisná označení.

¹⁶ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 952/2013 ze dne 9. října 2013, kterým se stanoví celní kodex Unie (Úř. věst. L 269, 10.10.2013, s. 1).

Článek 15

Zákaz kapslí nebo fólií na bázi olova

Lihoviny nesmějí být drženy za účelem prodeje nebo uváděny do oběhu v nádobách opatřených uzávěry obsahující kapsle nebo fólie na bázi olova.

Článek 16

Přenesené pravomoci

1. Aby byly zohledněny vyvíjející se poptávka spotřebitelů, technologický pokrok, vývoj příslušných mezinárodních norem a potřeba zlepšit hospodářské podmínky výroby a uvádění na trh, Komisi je svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 43 týkající se:
 - a) změn pravidel o označení na etiketě lihovin, pokud jde o složené výrazy nebo narážky;
 - b) změn pravidel o obchodní úpravě a označování míchaných lihovin a
 - c) aktualizace a doplnění referenčních metod Unie pro rozbor lihovin.
2. S cílem zohlednit tradiční procesy stažení v členských státech je Komisi svěřena pravomoc k přijímání aktů v přenesené pravomoci v souladu s článkem 43 ohledně odchylek od čl. 11 odst. 3 týkajících se specifikace doby zrání nebo stáří v obchodní úpravě nebo označování lihoviny.
3. Ve výjimečných případech, kdy to vyžaduje právo dovážející třetí země, je Komisi svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 43 týkající se odchylek od ustanovení o obchodní úpravě a označování obsažených v této kapitole.

Článek 17

Prováděcí pravomoci

Komise může prostřednictvím prováděcích aktů přijmout:

- a) pravidla pro způsoby využití symbolu Unie podle článku 14 v obchodní úpravě a označování lihovin;
- b) pravidla pro způsoby případného uvádění země nebo území původu na etiketě lihovin.

Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 44 odst. 2.

KAPITOLA III

ZEMĚPISNÁ OZNAČENÍ

Článek 18

Ochrana zeměpisných označení

1. Chráněná zeměpisná označení může použít každý hospodářský subjekt, který uvádí na trh lihovinu vyrobenou v souladu s příslušnou specifikací produktu.

2. Chráněná zeměpisná označení a lihoviny s těmito chráněnými názvy v souladu se specifikací produktu jsou chráněna proti:
- a) jakémukoli přímému či nepřímému obchodnímu použití chráněného názvu:
 - i) u srovnatelného výrobku, který nevyhovuje specifikaci produktu s chráněným názvem, nebo
 - ii) pokud toto používání umožňuje těžit z dobré pověsti daného zeměpisného označení;
 - b) jakémukoli zneužití, napodobení nebo připomenutí, a to i tehdy, je-li uveden skutečný původ produktu nebo služby nebo je-li chráněný název přeložen nebo doprovázen výrazy jako „druh“, „typ“, „způsob“, „jak se vyrábí v“, „napodobenina“, „chut“ „jako“ nebo podobnými výrazy;
 - c) jakémukoli jinému lživému nebo zavádějícímu údaji o provenienci, původu, povaze nebo základních vlastnostech produktu, použitému na vnitřním nebo vnějším obalu, na reklamním materiálu nebo na dokladech týkajících se daného produktu, jakož i proti použití obalů, které by mohly vyvolat mylný dojem, pokud jde o původ produktu;
 - d) všem ostatním praktikám, které by mohly spotřebitele uvést v omyl, pokud jde o skutečný původ produktu.
3. Chráněná zeměpisná označení nesmějí v Unii zdruhovět ve smyslu čl. 32 odst. 1.
4. Členské státy učiní kroky nezbytné k ukončení neoprávněného používání chráněných zeměpisných označení podle odstavce 2.

Článek 19

Specifikace produktu

Zeměpisné označení musí být v souladu se specifikací produktu, která obsahuje alespoň:

- a) název, který má být chráněn jako zeměpisné označení, v podobě používané při obchodování nebo v běžném jazyce a pouze v jazycích, které jsou nebo byly v minulosti používány k popisu konkrétního produktu ve vymezené zeměpisné oblasti;
- b) kategorii lihoviny;
- c) popis lihoviny, včetně případných surovin, jakož i hlavní fyzikální, chemické nebo organoleptické vlastnosti výrobku a zvláštní vlastnosti výrobku ve srovnání s lihovinami stejné kategorie;
- d) definici zeměpisné oblasti vymezené s ohledem na souvislost uvedenou v písmeni f);
- e) popis metody získání lihoviny a případně autentických a neměnných místních metod, jakož i údaje o balení, pokud tak stanoví seskupení žadatelů a ve vztahu k danému produktu dostatečně odůvodní, proč musí být produkt v zájmu zachování jakosti, zajištění původu či zajištění kontroly zabalen ve vymezené zeměpisné oblasti, s ohledem na právo Unie, zejména v oblasti volného pohybu zboží a služeb;
- f) údaje vytvářející souvislost mezi danou jakostí, pověstí či jinou vlastností lihoviny a zeměpisnou oblastí podle písmene d);

- g) názvy a adresy orgánů nebo, jsou-li k dispozici, názvy a adresy subjektů, které ověřují soulad s ustanoveními specifikace produktu podle článku 35, a jejich konkrétní úkoly;
- h) jakékoli zvláštní pravidlo týkající se označování dotyčné lihoviny.

Článek 20

Obsah žádosti o zápis

1. Žádost o zápis zeměpisného označení podle čl. 21 odst. 2 nebo 5 musí obsahovat alespoň:
 - a) názvy a adresy seskupení žadatelů a orgánů nebo, jsou-li k dispozici, subjekty, které ověřují soulad s ustanoveními specifikace produktu;
 - b) specifikaci produktu podle článku 19;
 - c) jednotný dokument obsahující tyto údaje:
 - i) hlavní body specifikace produktu: název, popis lihoviny, případně včetně zvláštních pravidel o balení a označování, a stručné vymezení zeměpisné oblasti,
 - ii) popis souvislosti mezi lihovinou a zeměpisnou oblastí podle čl. 2 odst. 1 bodu 6, případně včetně zvláštních údajů týkajících se popisu produktu nebo metody produkce, které souvislost odůvodňují.

Žádost uvedená v čl. 21 odst. 5 musí také obsahovat doklad, že název produktu je v zemi původu chráněn.
2. Dokumentace žádosti podle čl. 21 odst. 4 musí obsahovat:
 - a) název a adresu seskupení žadatelů;
 - b) jednotný dokument podle odst. 1 písm. c) tohoto článku;
 - c) prohlášení členského státu, že žádost, kterou seskupení žadatelů předložilo a která je způsobilá pro vyhovění, splňuje podle jeho názoru podmínky tohoto nařízení a předpisů přijatých na jeho základě;
 - d) odkaz na zveřejnění specifikace produktu.

Článek 21

Žádost o zápis názvů

1. Žádosti o zápis názvů jako zeměpisných označení v rámci režimu stanoveného tímto nařízením mohou podávat pouze seskupení, která pracují s názvem lihoviny, který má být zapsán.

V případě názvu zeměpisného označení, který označuje přeshraniční zeměpisnou oblast, může několik seskupení z různých členských států nebo třetích zemí podat společnou žádost o zápis.

Společnou žádost podává Komisi dotčený členský stát nebo seskupení žadatelů v dotčené třetí zemi přímo nebo prostřednictvím orgánů této třetí země. Žádost obsahuje prohlášení od všech dotčených členských států podle čl. 20 odst. 2 písm. c). Požadavky stanovené v článku 20 musí být splněny ve všech dotčených členských státech a třetích zemích.

V případě společných žádostí proběhnou ve všech dotčených členských státech související vnitrostátní námitková řízení.

2. Pokud se žádost týká zeměpisné oblasti v členském státě, zašle se žádost orgánům tohoto členského státu.

Členský stát žádost vhodným způsobem přezkoumá, aby ověřil, zda je oprávněná a zda splňuje podmínky této kapitoly.

3. Členský stát zahájí v rámci přezkumu podle odstavce 2 druhého pododstavce vnitrostátní námitkové řízení, kterým se zajistí náležité zveřejnění žádosti a poskytne přiměřená lhůta, během níž může každá fyzická nebo právnická osoba s oprávněným zájmem, která má bydliště nebo je usazena na území tohoto členského státu, podat proti žádosti námitku.

Členský stát posoudí přípustnost obdržených námitek s ohledem na kritéria uvedená v článku 25.

4. Pokud se členský stát po posouzení všech obdržených námitek domnívá, že požadavky této kapitoly jsou splněny, může žádosti vyhovět a předat dokumentaci žádosti Komisi. V tomto případě informuje Komisi o přípustných námitkách obdržených od fyzických nebo právnických osob, které dané produkty uváděly na trh v souladu s právem a používaly dotyčné názvy nepřetržitě po dobu nejméně pěti let přede dnem zveřejnění podle odstavce 3. Členské státy rovněž Komisi informují o vnitrostátních soudních řízeních, která mohou mít vliv na postup zápisu.

Členský stát zajistí, aby jeho vyhovění žádosti bylo zveřejněno a aby každá fyzická nebo právnická osoba s oprávněným zájmem měla možnost odvolání.

Členský stát zajistí zveřejnění znění specifikace produktu, na jehož základě bylo žádosti vyhověno, a zajistí přístup k této specifikaci produktu elektronickou cestou.

Členský stát rovněž zajistí náležité zveřejnění znění specifikace produktu, na jehož základě Komise přijme rozhodnutí podle čl. 23 odst. 2.

5. Pokud se žádost vztahuje k zeměpisné oblasti ve třetí zemi, podává se Komisi buď přímo, nebo prostřednictvím příslušných orgánů dotyčné třetí země.
6. Dokumentace uvedená v tomto článku zaslaná Komisi musí být vyhotovena v některém z úředních jazyků Unie.

Článek 22

Přechodná vnitrostátní ochrana

1. S účinkem ode dne podání žádosti Komisi, ale pouze na přechodnou dobu, může členský stát poskytnout názvu ochranu podle tohoto nařízení na vnitrostátní úrovni.
2. Tato vnitrostátní ochrana skončí dnem přijetí rozhodnutí o zápisu do rejstříku podle tohoto nařízení nebo dnem stažení žádosti o zápis.
3. Pokud název není zapsán podle této kapitoly, nese výlučnou odpovědnost za následky takové vnitrostátní ochrany dotčený členský stát.
4. Opatření přijatá členskými státy podle odstavce 1 jsou účinná pouze na vnitrostátní úrovni a nemají vliv na obchod uvnitř Unie ani na mezinárodní obchod.

Přezkum ze strany Komise a zveřejnění pro účely námitkového řízení

1. Komise vhodným způsobem přezkoumá každou žádost, kterou obdrží podle článku 21, aby ověřila, zda je oprávněná a zda splňuje podmínky této kapitoly. Doba přezkumu by neměla přesáhnout 12 měsíců. V případě překročení této doby Komise písemně informuje žadatele o důvodech prodlení.

Komise alespoň jednou měsíčně zveřejňuje seznam názvů, které jsou předmětem žádostí o zápis, a data podání těchto žádostí.

2. Domnívá-li se Komise na základě přezkumu provedeného podle odst. 1 prvního pododstavce, že podmínky stanovené v této kapitole jsou splněné, zveřejní jednotný dokument podle čl. 20 odst. 1 písm. c) a odkaz na zveřejnění specifikace produktu v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Námitkové řízení

1. Ve lhůtě tří měsíců ode dne zveřejnění v *Úředním věstníku Evropské unie* mohou orgány členského státu nebo třetí země anebo fyzická nebo právnická osoba s oprávněným zájmem a usazená ve třetí zemi podat Komisi námitku.

Každá fyzická nebo právnická osoba s oprávněným zájmem, která je usazena nebo má bydliště v jiném členském státě, než ze kterého byla žádost podána, může podat námitku členskému státu, ve kterém je usazena, ve lhůtě stanovené pro podání námitky podle prvního pododstavce.

Podání námitky musí obsahovat prohlášení, že by žádost mohla znamenat porušení podmínek stanovených v této kapitole.

Podání námitky, které toto prohlášení neobsahuje, je neplatné.

Komise podání námitky neprodleně předá orgánu nebo subjektu, které žádost předložily.

2. Pokud je Komisi podána námitka a do dvou měsíců předloženo příslušné odůvodněné prohlášení o námitce, ověří Komise přípustnost tohoto odůvodněného prohlášení o námitce.

3. Do dvou měsíců od obdržení přípustného odůvodněného prohlášení o námitce vyzve Komise orgán nebo osobu, které námitku podaly, a orgán nebo subjekt, které podaly žádost, aby po dobu nejvýše tří měsíců vedly náležité konzultace. Lhůta začíná běžet dnem, kdy je zúčastněným stranám elektronickou cestou doručena pozvánka.

Orgán nebo osoba, které podaly námitku, a orgán nebo subjekt, které podaly žádost, zahájí tyto náležité konzultace bez zbytečného odkladu. Vzájemně si poskytnou relevantní informace, aby mohly posoudit, zda žádost o zápis splňuje podmínky této kapitoly. Pokud se nedosáhne dohody, poskytnou se tyto informace i Komisi.

Pokud zúčastněné strany dohody dosáhnou, orgány členského státu nebo třetí země, z něhož/níž byla žádost podána, oznámí Komisi všechny skutečnosti, které dosažení uvedené dohody umožnily, včetně stanovisek žadatele a orgánů členského státu nebo třetí země nebo dalších fyzických a právnických osob, které podaly námitku.

Ať už je či není dohody dosaženo, oznámení Komisi musí být učiněno ve lhůtě jednoho měsíce od skončení konzultací.

Během těchto tří měsíců může Komise kdykoli na žádost žadatele prodloužit lhůtu pro konzultace nejvýše o tři měsíce.

4. Jestliže po náležitých konzultacích uvedených v odstavci 3 dojde k podstatné změně údajů zveřejněných v souladu s čl. 23 odst. 2, Komise znovu provede přezkum podle článku 23.
5. Podání námítky, odůvodněné prohlášení o námitce a související dokumenty zaslané Komisi v souladu s odstavci 1 až 4 musí být vyhotoveny v některém z úředních jazyků Unie.

Článek 25

Důvody námitek

1. Odůvodněné prohlášení o námitce podle čl. 24 odst. 2 je přípustné pouze tehdy, pokud je Komise obdrží ve lhůtě stanovené v uvedeném ustanovení a pokud prokazuje, že:
 - a) nejsou dodrženy podmínky podle čl. 2 odst. 1 bodu 6 a článku 19;
 - b) zápis navrženého názvu do rejstříku by byl v rozporu s články 31 nebo 32 nebo
 - c) zápis navrhovaného názvu by ohrožoval existenci zcela nebo zčásti totožného názvu nebo ochranné známky nebo existenci produktů, které se po dobu nejméně pěti let přede dnem zveřejnění podle čl. 23 odst. 2 nacházely na trhu v souladu s právem.
2. Důvody námitek se posuzují ve vztahu k území Unie.

Článek 26

Přechodná období pro používání zeměpisných označení

1. Aniž je dotčen článek 18, může Komise přijmout prováděcí akty, kterými stanoví přechodné období v délce až pěti let s cílem umožnit lihovinám pocházejícím z členského státu nebo třetí země a nesoucím název, jenž je v rozporu s čl. 18 odst. 2, aby i nadále používaly označení, s nímž byly uváděny na trh, za podmínky, že přípustné prohlášení o námitkách podle čl. 21 odst. 3 nebo článku 24 dokládá, že zápis názvu do rejstříku by ohrozil existenci:
 - a) zcela totožného názvu nebo složeného názvu, jehož jeden výraz je totožný s názvem, který má být zapsán, nebo
 - b) jiných názvů podobných názvu, jenž má být zapsán, které odkazují na lihoviny, jež se nacházely na trhu v souladu s právem již nejméně pět let před datem zveřejnění podle čl. 23 odst. 2.Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 44 odst. 2.
2. Aniž je dotčen článek 33, může Komise přijmout prováděcí akty, kterými prodlouží přechodné období uvedené v odstavci 1 tohoto článku nebo umožní další používání v řádně odůvodněných případech, kdy je prokázáno, že:
 - a) označení podle odstavce 1 bylo v souladu s právem používáno nepřetržitě a řádně po dobu nejméně 25 let před dnem, kdy byla Komisi podána žádost o ochranu;

- b) označení podle odstavce 1 nebylo nikdy používáno za účelem využívání pověsti zapsaného názvu a spotřebitel nebyl ani nemohl být uveden v omyl, pokud jde o skutečný původ produktu.

Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 44 odst. 2.

3. Při používání označení uvedených v odstavcích 1 a 2 musí být na etiketě jasně a viditelně uvedeno označení země původu.

Článek 27

Rozhodnutí o zápisu

1. Pokud se Komise na základě informací jí dostupných a vyplývajících z přezkumu provedeného podle čl. 23 odst. 1 prvního pododstavce domnívá, že nebyly splněny podmínky pro zápis, přijme prováděcí akty, kterými žádost zamítne. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 44 odst. 2.
2. Pokud Komise neobdrží žádné podání námitky ani žádné přípustné odůvodněné prohlášení o námitce podle článku 24, přijme bez použití postupu podle čl. 44 odst. 2 prováděcí akty, kterými daný název zapíše.
3. Pokud Komise obdrží přípustné odůvodněné prohlášení o námitce, po náležitých konzultacích podle čl. 24 odst. 3 a s přihlédnutím k výsledkům těchto konzultací buď:
 - a) v případě, že bylo dosaženo dohody, zapíše název prostřednictvím prováděcích aktů přijatých bez použití postupu uvedeného v čl. 44 odst. 2 a v případě potřeby změny informace zveřejněné podle čl. 23 odst. 2 za předpokladu, že tyto změny nejsou podstatné, nebo
 - b) v případě, že dohody dosaženo nebylo, přijme prováděcí akty, kterými rozhodne o zápisu. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 44 odst. 2.
4. Akty týkající se zápisu a rozhodnutí o zamítnutí žádosti se zveřejní v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Akt týkající se zápisu poskytuje zeměpisnému označení ochranu podle článku 18.

Článek 28

Změna specifikace produktu

1. Seskupení, které má oprávněný zájem, může požádat o schválení změny specifikace produktu.

V žádosti se uvedou požadované změny a jejich odůvodnění.
2. Změny musí schválit členský stát, na jehož území se nachází zeměpisná oblast dotčeného výrobku.

Pokud však žádosti o změnu specifikace zahrnují jednu nebo více změn specifikace produktu, které se týkají základních charakteristik produktu, mění souvislost uvedenou v čl. 19 písm. f), zahrnují změnu názvu nebo jakékoli části názvu lihoviny, mají vliv na vymezenou zeměpisnou oblast nebo představují nárůst omezení obchodu s daným produktem nebo jeho surovinami, členský stát podá žádost o změnu Komisi ke schválení a na žádost se použije postup stanovený v článcích 21 až 27.

3. Přezkum žádosti se zaměří na navrhovanou změnu.

Článek 29

Zrušení

Komise může z vlastního podnětu nebo na žádost kterékoli fyzické nebo právnické osoby s oprávněným zájmem přijmout prováděcí akty s cílem zrušit zápis zeměpisného označení v těchto případech:

- a) pokud není zajištěn soulad s podmínkami specifikace produktu;
- b) pokud po dobu nejméně sedmi let není na trh uveden žádný produkt nesoucí toto zeměpisné označení.

Komise může příslušný zápis zrušit na žádost producentů produktu uváděného na trh pod zapsaným názvem. Na postup zrušení se použijí články 21, 23, 24 a 27.

Prováděcí akty uvedené v prvním odstavci jsou přijímány v souladu s přezkumným postupem uvedeným v čl. 44 odst. 2.

Článek 30

Rejstřík zeměpisných označení lihovin

Komise přijme bez použití postupu podle čl. 44 odst. 2 prováděcí akty týkající se zřízení a správy veřejně přístupného aktualizovaného elektronického rejstříku zeměpisných označení lihovin uznaných v rámci tohoto režimu („rejstřík“).

Komise může přijmout prováděcí akty, kterými stanoví podrobná pravidla týkající se podoby a obsahu rejstříku. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 44 odst. 2.

V rejstříku mohou být jako zeměpisná označení zapsána zeměpisná označení lihovin vyrobených ve třetích zemích, která jsou chráněna v Unii na základě mezinárodní dohody, již je Unie smluvní stranou.

Článek 31

Homonymní zeměpisná označení

1. Pokud je název, pro který byla podána žádost, zcela nebo částečně homonymní s názvem již zapsaným podle tohoto nařízení, zapíše se s náležitým přihlédnutím k místnímu a tradičnímu používání a k jakémukoli riziku záměny.
2. Nesmí být zapsán homonymní název, který uvádí spotřebitele v omyl a vzbuzuje domněnku, že se jedná o výrobky pocházející z jiného území, a to ani v případě, že název svým zněním danému území, regionu nebo místu původu těchto výrobků odpovídá.
3. Zapsané homonymní zeměpisné označení lze použít pouze tehdy, jestliže je v praxi dostatečný rozdíl mezi homonymním názvem zapsaným později a názvem již v rejstříku zapsaným, a to s ohledem na potřebu zacházet s dotýcnými producenty rovným způsobem a neuvádět spotřebitele v omyl.

Článek 32

Zvláštní důvody pro zamítnutí ochrany

1. Název, který zdruhověl, nesmí být chráněn jako zeměpisné označení.
Při určování, zda název zdruhověl, se přihlíží ke všem významným skutečnostem, zejména:
 - a) ke stávající situaci v Unii, především v oblastech spotřeby;
 - b) k příslušným právním předpisům Unie nebo vnitrostátním právním předpisům.
2. Název nesmí být chráněn jako zeměpisné označení, pokud by vzhledem k pověsti ochranné známky a její proslulosti mohla ochrana uvést spotřebitele v omyl ohledně skutečné identity lihoviny.
3. Název nesmí být chráněn jako zeměpisné označení, pokud fáze produkce nebo přípravy, které jsou pro příslušnou kategorii lihoviny povinné, neprobíhají v příslušné zeměpisné oblasti.

Článek 33

Vztah mezi ochrannými známkami a zeměpisnými označeními

1. Zápis ochranné známky, která obsahuje zeměpisné označení uvedené v rejstříku nebo se z něho skládá, se zamítne nebo prohlásí za neplatný, jestliže by použití takové ochranné známky vedlo k jedné ze situací uvedených v čl. 18 odst. 2.
2. Ochrannou známkou, jejíž užívání odpovídá některé ze situací uvedených v čl. 18 odst. 2, o jejíž zapsání bylo požádáno, jež je zapsána anebo, umožňují-li to příslušné právní předpisy, jež je zavedena používáním v dobré víře na území Unie, buď před datem ochrany zeměpisného označení v zemi původu, nebo před 1. lednem 1996, je možné bez ohledu na zápis zeměpisného označení nadále používat, pokud neexistují důvody k prohlášení ochranné známky za neplatnou nebo k jejímu zrušení podle směrnice Evropského parlamentu a Rady 2008/95/ES¹⁷ nebo nařízení Rady (ES) č. 207/2009¹⁸.

Článek 34

Prováděcí pravomoci s ohledem na stávající chráněná zeměpisná označení

1. Aniž je dotčen odstavec 2, zeměpisná označení lihovin, na něž se vztahuje ochrana podle nařízení (ES) č. 110/2008, jsou automaticky chráněna jako zeměpisná označení podle tohoto nařízení. Komise je uvede v rejstříku.
2. Komise může z vlastního podnětu na dobu do dvou let od vstupu tohoto nařízení v platnost prostřednictvím prováděcích aktů zrušit ochranu zeměpisných označení uvedených v článku 20 nařízení (EU) č. 110/2008, nejsou-li v souladu s čl. 2 odst. 1 bodem 6. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 44 odst. 2.

¹⁷ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2008/95/ES ze dne 22. října 2008, kterou se sbližují právní předpisy členských států o ochranných známkách (Úř. věst. L 299, 8.11.2008, s. 25).

¹⁸ Nařízení Rady (ES) č. 207/2009 ze dne 26. února 2009 o ochranné známce Společenství (Úř. věst. L 78, 24.3.2009, s. 1).

Článek 35

Ověření souladu se specifikací produktu

1. Pokud jde o zeměpisná označení v rámci Unie, zajišťuje ověření souladu se specifikací produktu před uvedením výrobku na trh alespoň jeden:
 - a) příslušný orgán podle čl. 40 odst. 1 nebo
 - b) kontrolní subjekt ve smyslu čl. 2 druhého pododstavce bodu 5 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 882/2004¹⁹, jenž působí jako subjekt pro certifikaci výrobku.

Bez ohledu na vnitrostátní právní předpisy členských států nesou náklady na toto ověření souladu se specifikací produktu provozovatelé potravinářských podniků, kterých se tyto kontroly týkají.
2. Pokud jde o zeměpisná označení v rámci třetí země, zajišťuje ověření souladu se specifikací produktu před uvedením výrobku na trh alespoň jeden:
 - a) příslušný orgán veřejné správy určený třetí zemí nebo
 - b) subjekt pro certifikaci výrobku.
3. Členské státy zveřejní názvy a adresy orgánů a subjektů uvedených v odstavci 1 a pravidelně tyto údaje aktualizují.

Komise zveřejní název a adresu orgánů a subjektů uvedených v odstavci 2 a pravidelně tyto údaje aktualizuje.
4. Subjekty pro certifikaci výrobku uvedené v odst. 1 písm. b) a v odst. 2 písm. b) musí splňovat evropskou normu ISO/IEC 17065:2012 a být akreditovány v souladu s touto normou.
5. Příslušné orgány nebo subjekty uvedené v odstavcích 1 a 2 ověřující soulad chráněného zeměpisného označení se specifikací produktu musí být objektivní a nestranné. Musí mít k dispozici kvalifikované pracovníky a zdroje nezbytné k plnění svých úkolů.

Článek 36

Dohled nad užíváním názvu na trhu

1. Členské státy provádějí na základě analýzy rizik kontroly užívání zapsaných názvů zeměpisných označení na trhu a v případě porušení požadavků této kapitoly přijmou veškerá nezbytná opatření.
2. Členské státy sdělí Komisi názvy a adresy příslušných orgánů odpovědných za kontroly užívání názvu na trhu, které byly určeny v souladu s článkem 40. Komise názvy a adresy těchto orgánů zveřejní.

Článek 37

Postup a požadavky, programování a hlášení kontrolních činností

¹⁹ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 882/2004 ze dne 29. dubna 2004 o úředních kontrolách za účelem ověření dodržování právních předpisů týkajících se krmiv a potravin a pravidel o zdraví zvířat a dobrých životních podmínkách zvířat (Úř. věst. L 165, 30. 4. 2004, s. 1).

1. Na kontroly stanovené v člancích 35 a 36 tohoto nařízení se obdobně použijí postupy a požadavky stanovené v nařízení (ES) č. 882/2004.
2. Členské státy zajistí, aby činnosti na kontrolu povinností podle této kapitoly byly výslovně uvedeny v samostatném oddíle víceletých vnitrostátních plánů kontrol v souladu s články 41 až 43 nařízení (ES) č. 882/2004.
3. Výroční zprávy podle čl. 44 odst. 1 nařízení (ES) č. 882/2004 obsahují v samostatném oddíle informace podle uvedeného ustanovení týkající se kontroly povinností stanovených tímto nařízením.

Článek 38

Přenesené pravomoci

1. Za účelem zohlednění specifik výroby ve vymezené zeměpisné oblasti je Komisi svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 43, pokud jde o:
 - a) další kritéria pro vymezení zeměpisné oblasti a
 - b) omezení a odchylky týkající se výroby ve vymezené zeměpisné oblasti.
2. K zajištění jakosti a výsledovatelnosti výrobků může Komise prostřednictvím aktů v přenesené pravomoci přijatých v souladu s článkem 43 stanovit podmínky, za nichž může specifikace produktu obsahovat údaje o balení podle čl. 19 písm. e) nebo jakékoli zvláštní pravidlo pro označování podle čl. 19 písm. h).
3. Aby se zajistila práva nebo oprávněné zájmy producentů nebo provozovatelů potravinářských podniků, může Komise prostřednictvím aktů v přenesené pravomoci přijatých v souladu s článkem 43 stanovit:
 - a) ve kterých případech může jednotlivý výrobce požádat o ochranu zeměpisného označení;
 - b) podmínky, které je třeba splnit s ohledem na žádost o ochranu zeměpisného označení, předběžná vnitrostátní řízení, přezkum prováděný Komisí, námitkové řízení a zrušení zeměpisných označení, včetně případů, kdy zeměpisná oblast zahrnuje více než jednu zemi.
4. Aby bylo možné zajistit, že specifikace produktu poskytují relevantní a stručné informace, je Komisi svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 43, kterými stanoví pravidla omezující informace obsažené ve specifikaci produktu, pokud je toto omezení nezbytné s cílem zamezit nadměrně objemným žádostem o zápis.
5. Za účelem usnadnění administrativního procesu v souvislosti se žádostí o změnu, včetně situací, kdy změna spočívá v dočasné změně specifikace produktu vyplývající z uložení povinných hygienických a rostlinolékařských opatření stanovených orgány veřejné moci nebo související s přírodními katastrofami nebo nepříznivými povětrnostními podmínkami, které byly formálně uznány příslušnými orgány, je Komisi svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 43, kterými stanoví pravidla a požadavky pro postup týkající se změn, které mají být schváleny členskými státy i Komisí.
6. S cílem zabránit neoprávněnému používání zeměpisných označení je Komisi svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 43, pokud jde o vhodná opatření, která mají v tomto ohledu provést členské státy.

7. V zájmu zajištění účinnosti kontrol stanovených v této kapitole je Komisi svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 43, pokud jde o nezbytná opatření týkající se oznamování provozovatelů potravinářských podniků podávaných příslušným orgánům.

Článek 39

Prováděcí pravomoci

Komise může přijmout prováděcí akty, které stanoví podrobná pravidla ohledně:

- a) formy specifikace a opatření týkajících se informací poskytovaných ve specifikaci produktu s ohledem na souvislost mezi zeměpisnou oblastí a konečným výrobkem;
- b) postupů, formy a předkládání žádostí, a to i v případě žádostí týkajících se více než jednoho vnitrostátního území;
- c) postupů, formy a předkládání námitek;
- d) formy a předkládání žádostí o změnu;
- e) postupů a formy týkajících se zrušení zápisu, jakož i ohledně předkládání žádostí o zrušení zápisu;
- f) kontrol a ověření, jež mají provést členské státy, včetně testování.

Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 44 odst. 2.

KAPITOLA IV

KONTROLY, VÝMĚNA INFORMACÍ, PRÁVNÍ PŘEDPISY ČLENSKÝCH STÁTŮ

Článek 40

Kontroly lihovin

1. Členské státy odpovídají za kontroly lihovin. Přijmou opatření nezbytná k zajištění souladu s tímto nařízením a určí příslušné orgány odpovědné za soulad s tímto nařízením.
2. Komise zajistí jednotné používání tohoto nařízení a v případě potřeby přijme prostřednictvím prováděcích aktů pravidla pro správní a fyzické kontroly prováděné členskými státy týkající se plnění povinností vyplývajících z uplatňování tohoto nařízení. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 44 odst. 2.

Článek 41

Výměna informací

1. Členské státy a Komise si sdělují informace nezbytné k uplatňování tohoto nařízení.
2. Komisi je svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 43 týkající se povahy a druhu vyměňovaných informací.
3. Komisi je svěřena pravomoc přijímat prováděcí akty týkající se způsobů výměny informací.

Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 44 odst. 2.

Článek 42

Právní předpisy členských států

1. Členské státy mohou v rámci uplatňování politiky jakosti lihovin vyrobených na svém území, a zejména pro zeměpisná označení uvedená v rejstříku nebo pro ochranu nových zeměpisných označení, stanovit přísnější pravidla pro výrobu, obchodní úpravu a označování než ta, která jsou uvedena v příloze II, pokud jsou tato pravidla slučitelná s právem Unie.
2. Členské státy nesmějí zakázat ani omezit dovoz, prodej nebo spotřebu lihovin, které jsou v souladu s tímto nařízením.

KAPITOLA V

PŘENESENÍ PRÁVOMOCI, PROVÁDĚCÍ USTANOVENÍ, ZRUŠENÍ A ZMĚNA, PŘECHODNÁ A ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

ODDÍL 1

PŘENESENÍ PRÁVOMOCI A PROVÁDĚCÍ USTANOVENÍ

Článek 43

Výkon přenesené pravomoci

1. Pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci svěřená Komisi podléhá podmínkám stanoveným v tomto článku.
2. Pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci uvedené v člancích 5, 16, 38, 41 a čl. 46 odst. 2 je Komisi svěřena na dobu neurčitou ode dne vstupu tohoto nařízení v platnost.
3. Evropský parlament nebo Rada mohou přenesení pravomoci uvedené v člancích 5, 16, 38, 41 a čl. 46 odst. 2 kdykoli zrušit. Rozhodnutím o zrušení se ukončuje přenesení pravomoci v něm blíže určené. Rozhodnutí nabývá účinku prvním dnem po zveřejnění v *Úředním věstníku Evropské unie*, nebo k pozdějšímu dni, který je v něm upřesněn. Nedotýká se platnosti již platných aktů v přenesené pravomoci.
4. Před přijetím aktu v přenesené pravomoci Komise vede konzultace s odborníky jmenovanými jednotlivými členskými státy v souladu se zásadami stanovenými v interinstitucionální dohodě o zdokonalení tvorby právních předpisů ze dne 13. dubna 2016.
5. Přijetí aktu v přenesené pravomoci Komise neprodleně oznámí současně Evropskému parlamentu a Radě.
6. Akt v přenesené pravomoci přijatý podle článků 5, 16, 38, 41 a čl. 46 odst. 2 vstoupí v platnost, pouze pokud proti němu Evropský parlament nebo Rada nevysloví námitky ve lhůtě dvou měsíců ode dne, kdy jim byl tento akt oznámen, nebo pokud Evropský parlament i Rada před uplynutím této lhůty informují Komisi o tom, že námitky nevysloví. Z podnětu Evropského parlamentu nebo Rady se tato lhůta prodlouží o dva měsíce.

Článek 44

Postup projednávání ve výboru

1. Komisi je nápomocen Výbor pro lihoviny zřízený nařízením Rady (EHS) č. 1576/89²⁰. Tento výbor je výborem ve smyslu nařízení (EU) č. 182/2011.
2. Odkazuje-li se na tento odstavec, použije se článek 5 nařízení (EU) č. 182/2011.

ODDÍL 2

ZRUŠOVACÍ, PŘECHODNÁ A ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

Článek 45

Zrušení

Nařízení (ES) č. 110/2008 se zrušuje.

Odkazy na nařízení (ES) č. 110/2008 se považují za odkazy na toto nařízení.

Článek 46

Přechodná opatření

1. Lihoviny, které splňují požadavky nařízení (ES) č. 110/2008 a byly vyrobeny před prvním dnem uplatňování tohoto nařízení, mohou být dále uváděny na trh až do vyčerpání zásob.
2. Za účelem usnadnění přechodu od pravidel stanovených nařízením (ES) č. 110/2008 k pravidlům stanoveným tímto nařízením může Komise případně přijmout prostřednictvím aktů v přenesené pravomoci opatření ke změně tohoto nařízení či odchylce od něj do tří let od prvního dne jeho uplatňování.
3. Na žádosti o ochranu, žádosti o změnu a zrušení zápisu, které byly podány po prvním dni uplatňování tohoto nařízení, se použijí články 19 až 23, 28 a 29.

Příslušná ustanovení nařízení (ES) č. 110/2008 se nadále použijí na žádosti o ochranu a o změnu specifikace produktu a na žádosti o zrušení zápisu, o kterých nebylo ke dni vstupu tohoto nařízení v platnost rozhodnuto.

Na postupy týkající se žádosti o ochranu, žádosti o změnu a žádosti o zrušení zápisu, pro něž ke dni vstupu tohoto nařízení v platnost nebyl zveřejněn(a) jednotný dokument, žádost o změnu nebo žádost o zrušení, se použijí ustanovení týkající se námitkového řízení podle článků 24 až 26. Na postupy týkající se žádosti o ochranu, žádosti o změnu a žádosti o zrušení zápisu, pro něž ke dni vstupu tohoto nařízení v platnost byl(a) zveřejněn(a) jednotný dokument, žádost o změnu nebo žádost o zrušení, se nadále použijí příslušná ustanovení nařízení (ES) č. 110/2008.

4. Pokud jde o zeměpisná označení zapsaná v souladu s nařízením (ES) č. 110/2008, Komise na žádost členského státu zveřejní v *Úředním věstníku Evropské unie* jednotný dokument předložený tímto členským státem. Při zveřejnění se uvede odkaz na zveřejnění specifikace produktu a po něm nesmí následovat námitkové řízení.

²⁰

Nařízení Rady (EHS) č. 1576/89 ze dne 29. května 1989, kterým se stanoví obecná pravidla pro definici, označování a obchodní úpravu lihovin (Úř. věst. L 160, 12.6.1989, s. 1).

Článek 47

Vstup v platnost a použitelnost

Toto nařízení vstupuje v platnost sedmým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Použije se od [...].

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne

*Za Evropský parlament
předseda*

*Za Radu
předseda*